

Pamětní spis
obce
Rostoklat

V důsledku zvětrání zdiva na západní straně věže byla bání této tak nakloněna, že bylo nutno ji sejmuti, věž opravit a bání postavit novou.

V bání nalezeny tyto pamětní spisy: z roku 1795, z roku 1846 s opisem z roku 1795 a z roku 1878. Spisy i s nynějším do bání ukládáme.

Obec Rostoklaty má nyní 79 čísel. Dle sčítání z roku 1921 měla 370 obyvatel. Nejstarším občanem jest 88 letý Josef Hladík z č. 7.

Většina obyvatelstva zaměstnána jest zemědělstvím, menší část věnuje se průmyslu, obchodu a jinému živnostenskému podnikání.

Z větších hospodářství uvádíme:

č. 6 Jiří Sixta,	č. 7 Frant. Hladík,
č. 8 Mar. Sixtová,	č. 9 Jaroslav Sixta,
č. 11. Břetislav Novotný,	č. 15 Jos. Svatoň,
č. 17 Antonín Bašus,	č. 18 Jaroslav Adamec.

Pěstuje se řepy asi 30 %, obilin (žito, pšenice zimní i jarní, ječmen, ovec) asi 60 % a bramborů a různých píceň (jetel, směska, lucina) asi 10 % z celkové výměry.

Letos byl úrodou rok příznivý, za to plodiny vesměs málo platily. Stál 1q řepy Kč 16.-, žita Kč 110.-, pšenice Kč 170.-, ječmene Kč 135.-, ovsa Kč 110.- a bramborů Kč 19.- až 21.-.

Pokrok v hospodaření jest všeobecně patrný. R. 1927 provedena meliorace, účelně se obdělává půda, zdokonaleny komunikace, roku 1916 postaveno nákladem Kč 65.000.- nákladíště u železniční zastávky, zmotorisovány hospodářské stroje, staví se sila k uskladnění píceň a pod.

V průmyslu uplatňuje se v č. 10 Janem Fialou založený a Václavem Fialou za správy Jaroslava Fialy budovaný průmyslový závod tovární k výrobě ohýbaných loukotí, kleštin a kolářských potřeb vůbec. K závodu postavena parní pila.

Obchod provozují B. Svobodová v č. 10a a Sul. Červená v č. 66 smíš zbožím, K. Černuška v č. 46, živnost kovářskou Jos. Bašus v č. 20, hostinskou V. Ložek v č. 41, (...) Drholec v č. 27, Boh. Fiala v č. 16 a J. Žižka na zastávce v č. 67.

Značná část obyvatelstva hledá obživu mimo obec, většinou v Praze při stavebních podnikáních.

Obec zdá se býti starého původu. Nálezy kamenných nástrojů, popelnic a žárovišť dají usuzovati na staré zdejší sídliště. Nejstarší letopočet připomínán jest rok 1295, kdy ves byla v rukou zemana Zdislava z Chrustoklat. V roce 1358 uvádí se patronem kostela a školy císař Karel IV. Později byli patrony kanovníci vyšehradští a Jan z Dědibab r. 1404. Osada patřila k žitoměřskému panství Slavníkovců, později ku zboží pražskému.

Nynější obec spravuje 12 členné zastupitelstvo. Členy obecního zastupitelstva jsou: Jaroslav Adamec starosta, V. Fiala I. radní, Břetislav Novotný pokladník, Ant. Bašus, Frant. Hladík, Frant. Dvořák a Jan Vlasák všichni za stranu republikánskou, Vendelín Malík místostarosta, Josef Červený, Josef Bada a Jos. Čech vesměs za stranu sociálně demokratickou a Jan Jandus II. radní za stranu národně sociální. Zástupci tito byli zvoleni v obecních volbách v důsledku tohoto odevzdaného počtu hlasů: 121 hlasů strana republikánská

(zemědělská), 61 hlasů strana sociálně demokratická (dělnická) a 19 hlasů strana národně sociální (převážně dělnická).

Od roku 1832/33 jest v Rostoklatech školní

– 3 –

vyučování. Roku 1864 byla postavena školní budova; do roku 1877 vyučováno v jedné třídě, do roku 1887 ve dvou třídách a od té doby jest škola trojtřídní. Školu navštěvují též děti z Nové Vsi a z Limuz. Nyní vyučují sl. M. Mašínová, sl. U. Karchová, uč. Jos. Pšenský. Říd. učit. jest S. Leška. Předsedou školní rady jest Jar. Sixta, členem Fr. Voráček.

Náboženské rozvrstvení bylo při sčítání roku 1921 následující: 63,25 % římských katolíků, 16,22 % vyznání českobratrského, 0,8 % československého, 0,27 řeckokatolického a 19,46 bez vyznání. Církev československá založena byla za naší samostatnosti, vystoupeno z církve provedeno většinou v roce 1919. Římští katolíci mívají každou třetí neděli neb svátek mši v Rostoklatech, jíž slouží tuklatský farář J. Vyskočil, jinak dochází do Tuklat. Příslušníci českobratrství mívají mše ve Kšelích. Římští katolíci pochovávají v Rostoklatech, českobratrství ve Kšelích. Letošního roku vybudován nový hřbitov při erární silnici, společný obcím Rostoklaty, Limuzy a Nová Ves nákladem asi Kč 85.000.-, kamž budou pohřbíváni všichni bez ohledu na vyznání.

Politické třeňice jsou nepatrné, náboženských vůbec nemáme.

Obec má od roku 1895 hasičský sbor, čítající nyní 19 činných a 42 přispívajících členů. Sbor má 2 stříkačky, novou motorovou za Kč 36.539.- od roku 1929. Starostou hasičstva jest Břetislav Nivotný, velitelem Jaroslav Adamec, nám. velitele a pokladníkem Václav Fiala, jednatelem Josef Bašus, dozorcem náčiní Jos. Bada.

„Sokol pro Rostoklaty a okolí“ má 48 členů a vykazuje stále pěknou čin(n)ost. Cvičení jsou pravidelná, občas pořádány jsou besídky, akademie, příležitostné oslavy, někdy i veřejná cvičení; dramatický odbor hraje divadlo. Spolkovou místností, kde se též cvičí a kde také roku 1925 nákladem Kč 4.000.- bylo postaveno jeviště jest hostinec č. 41 V. Lož-

– 4 –

ka. Sokol byl založen roku 1914.

Roku 1922 založena „Dělnická tělocvičná jednota“. Má nyní 42 členů, z nichž 31 činných. Starostou jest Jos. Čech, místostar. Jos. Rada, předsedou O. Holub. Spolková místnost jest v hostinci B. Fialy č. 16.

Při Republikánské straně založena r. 1928 „Domovina“ se 32 členy. Důvěrníkem jest Jos. Bašus. „Domovina“ má za Kč 40.400.- společnou mlátičku.

Z knihovny „Čten. besedy“ založené roku 1880 stává se veřejná knihovna obecní.

Ve veřejném životě mimo obec uplatňoval se jako okresní starosta, člen okresní školní rady, člen zemědělské rady Václav Novotný z č. 11., za nynější doby jako člen okresního zastupitelstva v Č. Brodě za stranu republikánskou, předseda okresní finanční komise, okresní silniční referent a okresní důvěrník republikánské strany Jiří Sixta z č. 6. Náhradníkem posledně jmenovaného v členství finanční komise okresního zastupitelstva jest V. Fiala z č. 10.

Obec má od roku 1904 poštovní sběrnou, jež roku 1920 byla přeměněna v poštovní úřad. Dnes má obec 3 telefonní abonenty.

Od roku 1921 jest v obci četnická stanice, obsazená nyní 2 členy.

Poštovní úřad i četnická stanice jsou v obecním domě v č. 4.

Na zastávce, jež trvá asi od roku 1888 zastavuje denně 20 i více vlaků. Jízda do Prahy trvá 60 až 65 minut, do Č. Brodu 7 až 8 minut. Jízda do Prahy stojí III. třídou Kč 6,60, do Českého Brodu Kč 1,20. Denní frekvence jest asi 300 až 400 osob.

Obcí prochází erární silnice postavená asi roku 1738, dále vedou okresní silnice z obce do Břežan od roku 1878, do Tuklat od roku 1904 a do Limuz od roku 1908.

Obec má od roku 1924 elektrovodnou síť pořízenou nákladem 120.000.-. Proud odebírá

– 5 –

od „Elektrárenského svazu středolabských okresů“ v Kolíně a prodává jej za Kč 4° (*hal*) za světelnou a za Kč 1,90 za motorickou kwhod.

V roce 1927 byl vhodně upraven rybník a u č. 78 postavena roku 1929 betonová nádrž, aby v případě ohně byla voda i v části obce od rybníku odlehle stále pohotově.

Občany Rostoklat bylo vykoupeno na základě zákona o dlouholetých pachttech asi 800 a pozemků farních a zádušních a na základě přidělového zákona koupeno od dvora břežanského asi 2.730 a od dvora limuzského asi 149 a pozemků.

Počasi máme mírné. Jen zima z roku 1928 na rok 1929 byla neobyčejně krutá. Sníh byl od vánoc do března a celou tuto dobu kromě 3 až 4 dnů mrzlo. Mrazy byly vesměs tuhé, největší 12. února -33°C. V důsledku toho pomrzlo značně ovocného stromoví, jabloní, hrušek a švestek asi 20 až 25% a ořechů asi 75%.

Z nakažlivých nemocí vyskytuje se nepatrně tuberkulosa, chřipka, u dětí záškrt a spála. Chřipka nejvíce řádila na podzim roku 1918, kdy vyžádala si značných obětí; bylo to právě na sklonku války.

Vůbec léta válečná byla nejsmutnější v každém ohledu. Byla to léta bídy a útisku. Rakousko-uhersko, v jehož rámec jsme patřili ujařmilo nás národnostně vůbec, za války nás pronásledovalo, hospodářsky nás umělo vykořisťovati, za války nás vyrabovávalo. Odvod stíhal odvod, v obci nebylo nakonec skoro mužů, jen chlapců, starých a nemocných. Kdo jen byl trochu schopen, navlečen do uniformy a musel bojovati v cizích službách.

Čím déle válka trvala, tím více se trpělo. Nedostávalo se potravin, oděvů a j. Samozásobitelům k obživě ponecháno jen nejnútnejší, ostatní

– 6 –

museli odvésti, když ne dobrovolně, pak donuceni neustálými rekvisicemi. Ostatní obyvatelstvo obdrželo nejruznější lístky k odběru mouky (moučenky), chleba (chlebenky) atd., na které kupovalo přidělené potraviny, jichž se však mnohdy vůbec nedostalo. Za peníze se koupilo málo, případně vůbec nic. Prodeje se většinou uskutečňovaly jen výměnou za živobytí.

Bylo-li na vesnici špatně, bylo v městech ještě hůře. Obyvatelstvo měst ploužilo se od stavení ku stavení a shánělo kousek žvance. Bída byla tehdy v Čechách domovem. Připomeneme-li ještě utrpení těch, kteří byli v zákopech a skoro ve většině rodin „tam“ někoho měli poznáte, jak smutné bylo postavení českého člověka.

Však všeho do času. Přišel 28. říjen 1918 a usmálo se na nás slunko osvobození. V slzách radosti zrodila se nám zahraničním odbojem i domácím převratem zrozená svoboda.

Rádi připomínáme, že z našeho kraje doplňoval se 36. pěší pluk v Mladé Boleslavi. Jehož příslušníci kromě pražského 28. pěšího pluku nejvíce se za světové války 1914 až 1918 proslavili útekem z rakousko-uherských zákopů k bratrům Slovanům Rusům a Srbům.

Ku cti nám slouží, že i naši spoluobčané účastnili se osvobozovacího boje v legiích. Vděčně Vám je zde připomínáme: Jaroslav Sixta, Bohumil Horký, František Čech, Jiří

Navrátil a Frant. Šlégr (účetní poddůstojník) všichni jako rusští legionáři a Josef Hladík jako důstojník legionářů francouzských.

V italské domobraně sloužili: Jan Sixta, Jaroslav Adamec, Jaroslav Vlasák a Alois Kubálek.

Z Rostoklatúčastnilo se světové války 1914 – 1918 asi 40 mužů, padlo 7 mužů, dva další podlehli válečným útrapám. Ze zajetí vrátilo

– 7 –

se 5 mužů.

Osvobozovacího boje na Slovensku v roce 1919účastnili se Prokop Holub a Čeněk Sixta.

Na památku osvobození zasadili jsme v malém sadu u obecního domu 3 lípy (Masarykovu, Wilsonovu a legionářů). Řečníkem při této slavnosti byl přítel našeho prvního presidenta Dr. Herben.

Z válečných bolestí jsme se do dnes již téměř zotavili. S nynějšími poměry můžeme při spravedlivém posuzování býti spokojeni.

Přejeme obci naší dalšího rozkvětu, jejím občanům mnoho plného zdaru v počínání a vyžadujeme si od Vás vděčnou vzpomínku; učinili jsme pro blaho nynějších i budoucích co nám bylo možno.

V Rostoklatech v prosinci 1929.

Opravování věže bylo přes zimu 1929/1930 přerušeno a dokončeno v dubnu 1930, kdy tuto listinu ukládáme.

/razítko: Obecní úřad v Rostoklatech – okres Čes. Brod/

Napsal:
Bohumil Růžička

Za spoluobčany:
JAdamec
starosta obce

12./4.1930. Václav Fiala
čp. 10.